

HRVATSKO LIKOVNO DRUŠTVO
CROATIAN ASSOCIATION OF FINE ARTS
ZAGREB, Tratinska 15

IZLOŽBENI SALON HLD-a
ZAGREB, Tratinska 15

Kao i mnogi prije nje, i **Biserka Konečny** je nakon umirovljenja potražila hobi, aktivnost za koju je cijelog života imala želju, ali ne i dovoljno vremena, aktivnost koja će je ispuniti zadovoljstvom, a „višak“ slobodnog vremena učiniti ljepšim i svršishodnjim.

Rođena Zagrepčanka, koja je cijeli radni vijek provela u Institutu građevinarstva Hrvatske, zamijenila je kemijski laboratorij i zanimljive eksperimente istraživanja kvalitete i čvrstoće betona, svojim malim slikarskim ateljeom u kojem istražuje vrste i kvalitetu boja i njihov međusobni odnos.

Svjesna da posjeduje nadarenost, ali ne i dovoljno likovnog znanja i nužnih „zanatskih“ slikarskih vjestina, krenula je na tečajeve slikanja u Pučko otvoreno učilište. Trud se isplatio. I danas je tamo član *Kluba 17* i sudjeluje na njihovim povremenim skupnim izložbama.

Radove Biserke Konečny upoznao sam pripremajući posljednjih desetak godina skupne izložbe članova *Hrvatskog likovnog društva*, kojeg je i ona dugogodišnja aktivna članica.

Uočio sam da se u pravilu radilo o pejzažima, ponekad i s dijelovima „stare“ ili ruralne arhitekture, ali bez i jedne ljudske figure. Ali se zato gotovo na svim slikama nalazila i neka vodena površina. A mnoge od slika bile su lirske intonirane, s blagim osjećajem nostalгије.

Potvrdi nekih mojih ranijih zapažanja dobio sam pripremajući ovu *četvrtu samostalnu izložbu Biserke Konečny*. U dogovoru s autoricom, izložbu smo ipak nazvali **NOSTALGIJA**, premda se neki od izloženih radova ne uklapaju u taj „zajednički nazivnik“.

Iz razgovora s autoricom doznao sam i neke detalje iz njenog privatnog života za koje do tada nisam znao. Naime, Biserka je godinama bila aktivni veslački sudac i sudjelovala je u mnogobrojnim natjecanjima i regatama pa je tako voda postala „sastavni dio“ njenе uspješne sportske karijere. Ljepota i raznolikost vodenih površina ostale su duboko urezane u sjećanje pa i želja i potreba da se „nađu“ na većini slika.

Autorica s posebnom pozornošću slika vodu, dajući joj uvijek drugačiju boju i ton, a njenu protočnosti i fluidnosti suprotstavlja „čvrste“ elemente terena (kao primjerice u slici *Karjon*).

Bez obzira radi li krajolike, stvarne ili „izmaštane“, autorica ih ne prenosi „doslovno“, ne nastoji „prekopirati“ viđeno, neke elemente „sažima“ gotovo do apstrakcije, a na slike ne unosi ljudsku figuru, jer čovjek je „uništavatelj“ njene netaknutosti i ljepote.

Naslov izložbe opravdavaju fina lirska rješenja krajolika, s nježnom koprenom nostalgijske kao što su radovi – *Dašak jeseni*, *Jesen u plavom*, diptih *Podvrške*, a posebno onaj tužni i osamljeni *Čamac na Kupi*.

Koristeći se špaltilom umjesto kistom nastali su radovi kao „otklon“ od tog nostalgičnog tona pa smo dobili (već i po nazivu očit) *Iskorak*, ili *Ivin potočić* (posvećen samosvjesnoj unučici) s izraženim „sukobom“ kamenitih gromada, čvrstih formi zelenila i mirne vode.

Posebno su dojmljivi radovi u ulju – *Slomljeno drvo*, *Uz Kupu i Selo moje malo*. Ovo posljednje radeno je s izrazitim osjećajem za skladnost kompozicije, razrađeno u tri plana, pri čemu u drugom planu dvije blage dijagonale s lijeva i desna vode do vrha brda s tim „malim selom“ koje svojom „centralnom pozicijom“ dominira cijelom slikom.

O kompozicijskoj osmišljenosti, kada se radi o prikazu arhitekture, odnosno gradskog ambijenta, najbolje govori akrilom rađeni – *Grožnjan*.

Krećući od samog donjeg ruba slike, gradska kala „oivičena“ je fasadama (s korektno izvedenim prozorima bez suvišnih detalja), s fasadama koje, s obje strane kale, svojim dijagonalnim postavom prema gornjem rubu slike daju snažan dojam treće dimenzije, sugerirajući pri tome i več poznatu „skučenost“ kala i gradskih prostora tih malih istarskih gradova.

Kao osnovnu karakteristiku cjelokupnog opusa Biserke Konečny naglasio bih kolorističku „prigušenost“, bez izrazito intenzivnih (tzv. „vrištečih“ boja). I premda su joj (po riječima same autorice) najdraže boje oker i crvena, one nisu „nametljive“ pa ta opća prigušenost slikama daje smirujući ton. Tome vjerojatno doprinosi i svuda naslikana voda, iz koje sve počinje i u koju se sve tiho i spokojno vraća.

Ako volite mir i tišinu prirode, onda će vam slike Biserke Konečny biti veoma bliske.

A u svakome od nas postoji bar malo želje da ponekad pobegnemo iz gradske vreve i buke, bar malo nostalgičnih sjećanja na neki mirni kutak izgubljenog raja.

Milan Ilić, prof.

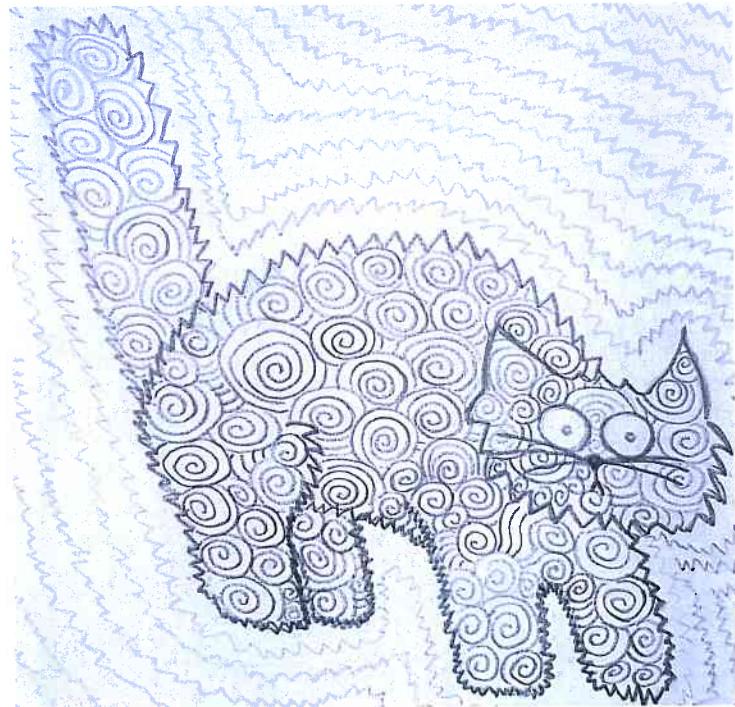
Bilješka o autorici

Rođena, živi i radi u Zagrebu. Članica je HLD-a i „Kluba 17“ pri POU-Zagreb. Slika u tehniци ulja, akrila, pastela i akvarela. Ovo joj je četvrta samostalna izložba. Sudjelovala je na mnogim skupnim izložbama između ostalog u Pragu i Bratislavi. Prisustvovala je brojnim likovnim kolonijama i donirala svoje radove u humanitarne svrhe.

Popis radova:

1. *Podvrške, diptih, akrilik, 50x140 cm*
2. *Prosinac u Baškoj, diptih, akrilik, 50x140 cm*
3. *Plitvice, triptih, akrilik, 70x150 cm*
4. *Čamac na Kupi, akrilik, 50x60 cm*
5. *Kanjon, akrilik, 70x50 cm*
6. *Jesen u plavom, akrilik, 80x100 cm*
7. *Dašak jeseni, akrilik, 60x80 cm*
8. *Iskorak, akrilik, 50x60 cm*
9. *Selo moje malo, ulje, 50x60 cm*
10. *Slomljeno drvo, ulje, 50x60 cm*
11. *Grožnjan. Akrilik, 50x50 cm*
12. *Rab, akrilik, 60x50 cm*
13. *Uz Kupu, ulje, 60x50 cm*
14. *Ivin potočić, akrilik, 50x60 cm*
15. *Masline, akrilik, 50x70 cm*
16. *Jarun, akrilik, 50x60 cm*

Gost izložbe
Barbara Škevin
crteži, olovka

Predgovor: Milan Ilić prof.
Odabir radova : Milan Ilić prof.
Postava izložbe: Biserka Konečny, Gordana Vukorepa, Višnjica
Kruhak Štefić, Stiv Matić
Katalog: Barbara Škevin

